

Mít zuby není luxus

- editor007 | 17. března 2024

EU: Z další dlouhé série zákazů EU je i zákaz používání amalgámových plomb. Srovnatelné vlastnosti mají plomby z fotokompozitních materiálů, které i mnohem lépe vypadají, ale stojí zhruba dvakrát až třikrát tolik. Zubních výplní obsahujících rtuť by asi nikdo zásadně neželal, pokud by byl náš stát ochoten hradit moderní „bílý“ materiál. Jako obvykle u všeho, co vládu nezajímá, se argumentuje, že přeci na dražší plomby nejsou peníze.

Když EU velí, že elektrinu nesmíme vyrábět z levného uhlí, ale musíme ji získat z mnohem dražších solárů a větrníků, stamiliardy na dotace se najít musely. Fotokompozitní výplně jsou proti tomu zcela bezvýznamnou kapkou.

Mít opravené zuby není přitom ze zdravotního hlediska bezvýznamné. Osobně jsem zažil pacienty, kteří díky neopraveným zkaženým zubům skončili v těžké sepsi s trvalými následky. Není to časté, ale stává se to.

Kdo trpí bolestmi zubů mi dá za pravdu, že s nimi se žít prostě nedá. Poněkud cynické konstatování, že se zanícený zub vytrhne je pravdivé jen z části. Bez kompletního chrupu žít můžeme, ale pokud to dosáhne určité míry destrukce, pak se dotýčný ani nenají. Na rohlíku rozmočeném v meltě se totiž nedá dlouhodobě přežít.

Stát, který sám sebe prohlašuje za civilizovaný a vyspělý má povinnost zajistit dostupnou základní zdravotní péči. Miliardy se u nás vyhazují oknem na nejroztodivnější věci a na moderní plomby nemáme? To se mi nechce věřit.

Bílá plomba stojí okolo dvou tisíc. Většinou jedna nestačí. Pro miliony lidí to jsou velké peníze, které zásadně naruší jejich napjatý domácí rozpočet. Dnes je pro ně variantou bezplatný amalgám. Co bude do dvou let?

Zavádějící je i argumentace preventivními prohlídkami. Vlastní prohlídka vzniku kazu nezabrání. Ta jej odhalí a pacient se objedná na opravu, za kterou už platí. Tak to v mnoha případech funguje. Preventivní prohlídka se stává jen bránou do vaší peněženky.

Zažil jsem případy, kdy pacient s diagnostikovaným kazem vyhledal jiného stomatologa a ten nález zpochybnil nebo rozporoval nutnost vyvrtání. Stalo se to v minulosti i mě osobně. Nevím, kdo z lékařů měl pravdu. Léčba lidského těla není opravou stroje a zvolené postupy nemusí být vůbec jednoznačné. Byť je medicína hodně vědou je stále subjektivním uměním konkrétního lékaře.

Dnes se blíží k důchodovému věku ročníky, které zažily organizovanou školní zubní péči za minulého režimu. Tehdy nám v šesté a sedmé třídě školní zubařka vyvrtala většinu stoliček. Prakticky celé třídy. Stejnou zkušenost má mnoho lidí mé generace. Přitom jsme měli definitivní zuby jen pár let a co vím, tak většina z nás si je 2x denně čistila. Pod plombami se zuby vesele kazily. Nevím jak dnes, ale kaz pod tehdejší plombou nebyl neobvyklý. S tím i nejlepší čištění nic neudělá.

Otázkou je, zda naši generaci stát organizovanou zubní péči vlastně nepoškodil. Zachytil jsem i analýzu, že tehdejší velké množství vyvrtaných zubů bylo důsledkem diagnostického omylu.

Dnes jsme už neomylní? Naše generace, která celý život pracuje a platí pojištění si tak bude asi muset vyvrtané zuby nechat ošetřit za své. Přitom se budeme na druhou stranu chlubit, jak veškerou, tedy i neakutní zdravotní péči poskytujeme zdarma masám nejrozumnějších uprchlíků, kteří

zde na pojištění nezaplatili ani korunu. To mi férové skutečně nepřipadá.

AUTOR: MUDr. David Rath

[ZDROJ](#)